

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper.

(Established 1841)

Published Every Friday

Vol. 134

JAFFNA, FRIDAY, 30TH AUGUST, 1974.

No. 31

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

"The Pocket Veto"

The U. S. Constitution provides that a Bill passed by Congress becomes law ten days after it is sent to the President — unless Congress is adjourned at the end of that period. The President could "kill" a Bill by "pocketing" it — doing nothing about it. It was a useful weapon in the Presidents "arsenal".

Former President Nixon had used his "pocket-veto" on a Bill authorising 225 million dollars for the training of family physicians — a Bill which was passed overwhelmingly by both Houses of Congress in 1970. Nixon failed to sign it. By the deadline tenth day, Congress had recessed for a five day Christmas holiday. Nixon who objected to the Bill then, claimed that the Bill was not Law.

The U. S. Court of Appeals has now ruled that Nixon's Pocket Veto in 1970 was unlawful, and that it could be used only when Congress had adjourned "without setting a date of return".

A contentious note on the relations between the New President of the Congress has thus been avoided.

"Venice and Byzantium"

The above is the title of a beautiful Exhibition on view now at the Doge's Palace in Venice. The Exhibits comprise a collection of some 130 works ranging in date from the 4th to the 17th centuries. One of the exhibits is an ivory carving of the 10 century "Apostles John and Paul" — "their long toed feet under the prismatic ripple of drapery as articulate as hands". The carving depicts ancient Byzantine art. The Exhibition will continue till September 30th.

Youth Week

The Week 17th to the 24th of August was observed as 'Youth Week' by all the churches of the J. D. C. S. I. The 'Week' started with Special Sunday Services in the various churches led by the Youth. The theme of the Week was "Youth and Christian witness."

HOLY CARPENTER CHURCH

NAVAJEEVANAM

DEDICATION

Saturday, Sept. 14th, 9 a. m.

You are cordially invited.

Devotional

"Finally, be strong in the Lord in the strength of His might"

Ephesians 6:10

The fact of exhortation implies the need for exhortation. The Letter called the "Letter to the Ephesians" is actually a circular letter. Therefore, it would seem that there was a general need for exhortation; in many of the churches of the time there seems to have been a state of discouragement and depression. This would not be peculiar to the churches of the time, but at all times and everywhere there are periods and occasions which bring about despondency. So, nobody in a state of despondency needs to think that the situation is peculiar.

And the purpose of exhortation is that people in despondency should not give in to it. It means that despondency is something to be fought against. Sometimes the causes of discouragement may be many, sometimes strong, if not irresistible. However strong, we are expected not to let them conquer us.

And the exhortation here is not just to put up a brave front and "bluff it out". We are asked to be strong in the "strength of the Lord". We are asked to withstand the cause of despondency not without resources but with the resources supplied by the one source that matters. "Be strong in the strength of the Lord", "Put on the whole armour of God", says the sacred author. He who only can make you strong, will make you strong, says he.

S. K.

Copy of two Resolutions adopted in the Council for National Unity and Welfare

1. The Council for National Unity and Welfare greatly appreciates the action of the Government and the President of the Republic of Sri Lanka in relieving Mr. Fred de Silva, a Journalist, his sentence.

2. Friendly understanding between Parliament, Government and the Press in any country is a very desirable goal. Having this ideal in mind, the Council for National Unity and Welfare ventures to appeal both to the Government and the Independent Newspapers Ltd., (the Group of Newspapers including the Dawasa, Sun, Thinapathi and allied publications) to arrive at a solution of differences and to effect an amicable settlement in the interests of Sri Lanka.

THE FALL OF NIXON

(By JAMES T. RUTNAM)

(Contd. from the last issue)

When Nixon won over Hubert Humphrey in 1968, he was returned by a minority in the United States so far as votes went. This curious phenomenon is one of the freaks of the American electoral system. And of the minority that supported Nixon not all were as pre-Nixon as they were anti-Johnson. On an analysis it would be found that the pre-Nixons were substantially the Mid-Western farmers and the Southern Whites.

Nixon's promise that he would end the War, a War which had driven Johnson to abdicate, was however not fulfilled during this term. Forty thousand American lives had to be sacrificed, a hundred thousand maimed, and countless Vietnamese civilians and soldiers killed before Peace (or a sort of Peace) was restored with no pretence of Victory for either side.

It was the longest war in American history waged with the most modern weapons at the disposal of the American invaders against the forces of a small Asian nation. It may not be pleasant to admit it. It may be galling to our taste. But facts are facts. The War finally turned out as a Victory of David against Goliath.

But the damage this War had done to the confident and easy-going American way of life was incalculable. Indeed, it had its repercussions throughout the world. The world was suddenly divided into two camps. Rebellious youth which protested against conscription to fight in unwanted and unpopular wars in distant lands was in one camp. It attracted intellectuals of all ages,

and this combination was pitted against the other camp that represented vested interests and the Establishment which glorified Law and Order and justified repression. Spiro Agnew was the high priest of this despotism and he rejoiced in trading the sonorous phrases and the alliterative abuse of ghost-writers such as Patrick Buchanan

(Contd. on last page)

In ever loving memory of

OUR BELOVED SON

SAMUEL GUNASEELAN THAMBAPILLAI

called to eternity on 30-8-67

In God's Care you rest above
While in our hearts you dwell
with love.

Most affectionately remembered by
his loving parents and loved ones.

IN MEMORIAM

Buell — Dr. Edward Thampu

Born: 28-8-95 Died: 1-9-73

A pleasant smile a heart of gold
No finer father this world could
hold,
A beautiful memory is all we are
left
Of a father we loved and will
never forget
Treasure him O'Lord in your
garden of rest
For while on earth he was the
best.

Fondly remembered by his son,
daughter-in-law, daughter, son-in-law

IN MEMORIAM

Buell — Dr. Edward Thampu

Born: 28-8-95 Died: 1-9-73

A token of love and remembrance
Of our dear Grandpa we will
never forget
His memory to us is a treasure
His loss, a life time regret.

Fondly remembered by his Grand-
children Priyadarshini and Rohan

OBITUARY

We are sorry to record the death which occurred on Friday, the 23rd of August of Mrs. Annam Vinayagam, wife of Mr. Joseph Vinayagam, retired government servant, of Vaddukoddai. The Funeral Service was held at her residence at College Lane, Vaddukoddai on Saturday, 24th at 4 p. m. Rev. N. W. G. Sugunaratnam officiated. The remains were interred at the Manipay Burial Grounds.

The family mourners were: Mr. J. Vinayagam (husband); Mr. & Mrs. J. P. Rajadurai (daughter and son-in-law); Mr. & Mrs. Victor Vinayagam (son and daughter-in-law) and the grand children of the deceased to all of whom her departure is a severe wrench.

உதயதாரகை

UTHAYATHARAKAI

Estd. 1841

[தென்னைவார இதழ்] [வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது.]
"நீதி ஜனத்தை உயர்த்தும்; பாவம் எந்தக் குலத்துக்கும் இழிவாம்"

மலர் 134] 30 — 8 — 1974 [இதழ் 31

எதிர்பாராதது பல

மக்களுடைய வாழ்க்கையில் இரண்டு நியதியில் சம்பவங்கள் ஏற்படுவது சர்வசாதாரணம். இந்த இரண்டு நிலையிலும் சம்பவங்கள் ஏற்படும்பொழுது, மக்களின் மனநிலை வேறுபடுவதும், அவ்வேறுபாட்டுக்கமையவே மக்களின் வாழ்வு அமைகின்றதையும் நாம் காணக்கூடியதாகவிரும்புகின்றது. மக்களின் அறிவு வளர்ச்சிக்கேற்ப அவர்கள் தங்கள் நிலையையும், காரியங்களையும் ஆக்கிக்கொள்ளுகின்றார்கள். ஆதியிலே மனிதன், யாதாவொன்றையும் எதிர்பார்த்து வாழ்க்கை நடாத்தினான் என்பதற்குச் சான்றுகள் இல்லை. ஆனால், அவனுக்கு அவனைச் சூழ்ந்தள்ள இயற்கையே அவனது வாழ்வுக்கு வழிவகுத்தது. பெற்றெடுத்த ஒன்றுத் தெரியாத குழந்தை, அன்னையின் கரத்தில் இருந்து தாலாட்டப்படுவதுபோல், இயற்கையின் கரத்தில் இருந்து வாழ்ந்த மனிதன், நாளுக்கு நாள், மன வேறுபாடுடையவனாக மாறிக்கொண்டே வந்தான். மனவேறுபாடுடையவனாக மாறுவதற்கு, வருங்காலத்தை எதிர்பார்த்து நில்ல ஏற்பட்டது. நாளைக்காகக் கவலைப்படும் நிலை மக்கள் வாழ்வில் ஏற்படவே, தேவனையும் மறக்கும் நிலை ஏற்படத்தொடங்கி, மனிதன் தான் எல்லா வற்றையும் எட்டிப்பிடித்துத் தன்வசமாக்கிக் கொள்ளலாம் என எதிர்பார்க்கத் தொடங்கினான். ஆகவே, காலஞ் செல்லச் செல்ல மக்கள், எதிர்பாராததும் எதிர்பார்த்த சம்பவங்களும் நடக்கும் குழலுக்குள்ளாகுங்கள். இவ்விரண்டின் மத்தியிலும் வாழும் மக்கள் தங்களுக்கு ஏற்படும் தாக்குதல்களைத் தைரியமாக ஏற்கும் திராணி யற்றவர்களானார்கள்; தான் எடுத்துக்கொண்ட செயல்கள் எல்லாம், தனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கடமையெனவும், அக்கடமைக்கூடாக நிறைவேற்றப்படவேண்டிய நோக்கத்தையுடையவன் என்பதன் மறந்து, பல காரியங்களை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றான். தான் எதிர்பார்த்தபடி எல்லாம் நடைபெற்றால், அதனால் ஏற்படக்கூடியது நன்மையோ, தீமையோ அதைப்பற்றி யோசியாதவனாய், அளவு கடந்த சந்தோஷத்துக்குள்ளாகின்றான். ஆனால், எதிர்பாராதது நடந்து விட்டாலும், தனக்கு நன்மையென்றால் மிகவும் சந்தோஷ முடையவனாகவும், தனக்குத் தீங்கென்றால் ஆழ்ந்த துயரத்துக்குள்ளாக ஆவதுமல்லாமல், பல தீங்குகளையும் விளைவிக்க முயலுகின்றான். ஆகவே, மக்கள் தங்கள் நன்மையைக் கருதிக் காரியங்களை எதிர்பார்க்கும் நிலையில் ஊறிக்கொண்டார்கள். இந்த நிலை, அவனுக்கும் சமூகத்துக்கும், நாட்டுக்கும் பல தீங்குகளை விளைவிக்கின்றது. நம் மததயலே இன்று நடைபெறுகின்ற காரியங்கள் எல்லாம், எதிர்பார்த்ததும் ஏதாபாராததுமான சம்பவங்களாகும். முக்கியமாக, வாழ்பபாணத்தில் ஒரு பல்கலைக் கழகம் வர வேண்டுமென மக்கள் ஆவலோடு எதிர்பாராதார்கள். கிடைத்ததும் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தார்கள். ஆனால், அது அமைக்கப்படும் முறை மக்கள் எதிர்பாராததாகக் கருந்த போதிலும், சந்தோஷத்துடன் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியவர்களாகவிரும்புகின்றோம். மக்கள் வெங்காயச் செய்கையில் நல்ல பயன் கிடைக்குமென எதிர்பார்த்து, அல்லும் பகலும் அயராது உழைத்து, வெங்காயத்தின் விலை வீழ்ச்சியடைந்ததும் வீடு வீடாக வெங்காயம் தேங்கிக்கிடக்கின்றது; ஆனால், நாடு விவசாயத்தில் செழிப்படைவதையிட்டுச் சந்தோஷமடைய வேண்டியவர்களாவோம். ஆகவே, எதிர்பாராத பல சம்பவங்கள் நம்மத்தியிலே நடைபெற்றாலும், அவையெல்லாம் நாட்டு நன்மைக்கெனக் கொண்டு அயராது உழைப்போமாக.

ஆலயத்தின்

23வது ஆண்டு விழா

கோமாரி மெதொடிஸ்த தேவாலயத்தின் இருபத்திமூன்றுவது ஆண்டு விழா, 1974-ம் ஆண்டு ஆவண மாதம் ஐந்தாம் நாள், (10-8-74) காலை 9-30 மணியளவில் தேர்ப்பவனியுடன் ஆரம்பமாகியது. பவனியல் பெருந்தர லான மக்கள் அணிவகுத்து ஊர்ந்து சென்றமை, கணமொள்ளாக காட்சியாகத் திகழ்ந்தது. பவனியல் நகரத்து செவ்வ பக்தா கூட்டம், பகதிப்பாடல்களைப் பாடிக்கொண்டும், பரமபிதாவன் திருவசனங்களைக் கூறிக்கொண்டும் சென்றமை பலரிடையுள்ள எள்ளங்களைத் தூதாட்டன். பவனி கால் மைல் நீளத்தை உளளடக்கிக் கொண்டிருந்தது. பவனி ஆலய முன்றலிலிருந்து, காலை 6-30 மணிக்குச் சேகர முகாமைக்கு மறைதிரு. ப. பென்சமின் அவர்களின் ஜெபத்துடன் ஆரம்பித்துச் சென்று, மீண்டும் காலை 8-30 மணிக்கு ஆலய முன்றல் வந்தடைந்து கொடிக்கம்பத்தைச் சூழ்ந்து நின்றுத் திருமறை நூலிலிருந்து ஒரு பாகம் வாசிக்கப்பட்டதும், திருக்கோயில் சேகர

முகாமைக்குறும், வடசபா சங்கச் செயலாளருமாகிய மறைதிரு. ப. பென்சமின் அவர்கள் சிலுவைக் கொடியை ஏற்றி வைத்தார். படமொளி விசிப்பெற்றுக் கொண்டிருந்த சிலுவைக் கொடியைப் பகதர்கள் கூட்டம் அணைந்து பார்த்துக் கொண்டு எழுப்பிய கரகோசமும், வாழ்த்தொலியும் வானளாவியது.

ஸ்தோத்திர ஆராதனையை முகாமைக்கு மறைதிரு. ப. பென்சமின் அவர்களும், கோமாரிச் சபைக்கு மறைதிரு. எஸ். கே. கதிரகாமர் அவர்களும் நடத்தினார்கள். அவ்வாராதனையில் மூன்று வளர்ந்தோரும், பன்னிரண்டு பிள்ளைகளும் திருமுழுக்குப் பெற்றுத் திருச்சபையில் சேர்ந்து கொண்டனர். ஆறு பேர் பூரண அங்கத்தவர்களாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டனர். இராப்போசன பந்தியில், எழுபத்தேழு பேர் பங்கு பற்றினர். அக்கரைப்பற்று ரோமன் கத்தோலிக்கத் திருச்சபைப் பங்குக்கு அருள்திரு. அருள் குணானாம் அவர்களால், அருளுரை நிச்சித்தப்பட்டது. மறைதிரு. எஸ். கே. கதிரகாமர் அவர்களால், வேதப்படிப்பு நடத்தப்பட்டது.

நண்பகல் நடைபெற்ற ஐக்கிய விருந்தில், கடந்த காலங்களிலும் பார்க்கக் கூடுதலான இந்து சமயக் குழந்தைகளும், வளர்ந்தோரும் பங்குபற்றி உணவருந்திச் சென்றமை, கோமாரி மெதொடிஸ்த திருச்சபையினருக்குப் பேரானந்தத்தை அளித்தது. திரு. கே. எஸ். தானியேல் அவர்களால் ஒழுங்குசெய்யப்பட்ட விளையாட்டுப் போட்டி, மாலை 3-30 மணியளவில் ஆலய முன்றலில் ஆரம்பமாகியதும், இந்து சமயப் பிரமுகர்களான திரு. கே. கணேசதாசன், திரு. த. ஆறுமுகம், திரு. எச். எச். ஆரியதாச, திரு. எம். போரானந்தம் ஆகியவர்களும்; திருக்கோயில் சேகர உக்கிராணக் காரன் திரு. என். எஸ். வடிவேல், திருமதி வடிவேல் ஆகியவர்களும் நடுவர்களாகக் கடமையாற்றி, வீரர்களையும் வீராங்கனையும்தெரிந்தெடுத்து உதவியமை விழாவுக்கு மேலும் மெருகூட்டின. விளையாட்டுப் போட்டியில் இடம் பெற்ற நிறமூட்டி உடைத்தல், வினோத உடைப்போட்டி என்பன பார்வையாளரைக் கவர்ந்தன.

மாலை 8 மணியளவில் சேகர முகாமைக்கு. கோமாரிச் சபை ஊழியர், உக்கிராணக்காரர் ஆகியோர் அடங்கிய குழுவினரின் இறை வணக்கத்துடன் கலைவிழா ஆரம்பமாகியதும், மறைதிரு. எஸ். கே. கதிரகாமர் அவர்களால் மங்கல தீபம் ஏற்றி வைக்கப்பட்டது. கலைவிழாவில் நடனம், நடப்பு, விலுப்பாட்டு, பரதநாட்டியம், கோலாட்டம் என்பன இடம்பெற்றன.

இலங்கைப் புகையிலைக் கூட்டு ஸ்தாபனத்தின் கோமாரிக் காரியாலயப் பொறுப்பதிகாரியும், இந்து சமயப் பிரமுகருமாகிய திரு. கே. கணேசதாசன் அவர்களால் மனமுயந்து அளிக்கப்பட்ட வெற்றிக் கிண்ணத்தைச் சுவிகரிப்பதற்காக, கோமாரி மெதொடிஸ்த திருச்சபையின் பெண்கள் சங்கமும், வாலிபர் சங்கமும் போட்டி நாடகங்களை நடத்தி, அதிக புள்ளிகளைப் பெற்ற பெண்கள் சங்கம், கணேசதாசன் வெற்றிக்கிண்ணத்தைச் சுவிகரித்துக் கொண்டது, 6-8-74 — 5-8-75 வரை ஒரு வருட காலத்துக்குக் கணேசதாசன் வெற்றிக் கிண்ணம் பெண்கள் சங்கத்துக்கு உரியதாக இருக்கும்.

விளையாட்டு, வினோத உடைப் போட்டிகளில் வெற்றி பெற்றோர்களுக்கான பரிசுக்ளைத் திருமதி பென்சமின் அம்மையார் அவர்கள் வழங்கினார். நாடகப் போட்டியில் வெற்றி பெற்ற பெண்கள் சங்கத்துக்கான கணேசதாசன் வெற்றிக் கிண்ணத்தை, சேகரமுகாமைக்கு மறைதிரு. ப. பென்சமின் அவர்கள் பெண்கள் சங்கத் தலைவிதிருமதி செ. பாரிசாதம் அவர்களிடம் கையளித்தார். சேகர உக்கிராணக்காரன் திரு. கே. ஜ. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களால் நன்றியுரை கூறப்பட்டதும், சேகர முகாமைக்கு அவர்களின் ஆரோவாதத்துடன் விழா 6-8-74-ந் திகதி காலை 5-30 மணியளவில் இனிது முடிவுற்றது. இந்த 23வது வருட விழா, 23 மணித்தியாலங்கள் தொடர்ந்து நடைபெற்றமை சிறப்புடையதாகும்.

உ. ஐ. கணபதிப்பிள்ளை திருக்கோயில் சேகரத்தின் மறை ஒளி நிறுபர் 14-8-74.

தமிழ்!

— பத்மகுமார் —

கல் தோன்றி மண் தோன்றிக் காலத்தே தோன்றியெழுந்த தெங்கள் தமிழ் மொழியே பல் வேறு புலவ மணித் தாங்களிலே புரண்டெழுந்த வந்த தெங்கள் தமிழ் மொழியே வில்லெங்கெயின் பொறித்த கொடிகளிலே வெற்றி கொண்டு பறந்த தெங்கள் தமிழ் மொழியே தொல் காப்பியம் மணி மேகலை போன்றச் செல்வம் தோன்றி வைத்து உயர்ந்த தெங்கள் தமிழ் மொழியே!

இயலென்றும் இசையென்றும் நாடக மென்றும் எங்கும் புகழ் படைத்த தெங்கள் தமிழ் மொழியே அயல் நாடு சென்றெங்கும் புகழ் படைத்து அமிழ்தென்று பேரெடுத்ததும் தமிழ் மொழியே செயல் கொண்டான் போன்றதில் அரசர் எல்லாம் செயல்கொண் ணவைத்த தெங்கள் தமிழ் மொழியே பயில் கின்ற போதென்றும் இனிமை தந்து பரவச முட்டுவ தெங்கள் தமிழ் மொழியே!

திருக்குறள் சந்த தெங்கள் தமிழ் மொழியே தீங்காவியம் ராமாயணம் தமிழ் மொழியே அரும் பெரும் புலவனும் பாரதியையும் அவித்தோமக்கு கவித்தது தமிழ் மொழியே உருவாக் உயர்வாக இல்லவகத் தன்வில் ஒளி பெற வைத்த தெங்கள் தமிழ் மொழியே பெரு வான இடிக்கு நுயர் இமயம் முதல் எழும் வரை பரந்த தெங்கள் தமிழ் மொழியே!

கடல் கடந்து தமிழெங்கும் வேருன்ற காலமெல்லாம் தலைந்தருந்து ஒன்பார்ப்ப தடைவின்றி விரைத் தோடும் காற்றைப் போல் தமிழென்றும் தடையின்றி நடைபோட உடனென்றும் போடுகளென்றும் ஆகியென்றும் தமிழ் மொழியாம் அதற்கென்று நாயித்து படை கொண்டு காத்தோமோம் தமிழழியாமல் பார்புகழ வைத்தோமோம் தமிழ் மொழியை நாம்,

உன்னை அழைக்கிறேன்

— கிரான்ஜிவன் —

கடவுள் பேசுகிறாட தமிழ் — நீ கவனமாய்க் கேட்டே அறிந்துவிட்டால் பக்தன் சாறுவேல்போல் பயமின்றி கீத்தமாய் அவர்பணி செய்திடலாம்.

சிறியவனாய் நீ இருந்தாலும் — அவர் கீத்தம் உன்னை தம்பணிக்கென்றே ஆக்கிட அழைக்கிறேன் அறிந்தாய் அந்நியமாய் உன்னை நடத்திடுவாய்.

சோதாரி வேறுந்த யோசேப்பை — பணசாதனை செய்ய வழிவகுத்தார் சோரம் போன (இ) ஸ்திரீயையும் சோத்தார் என்னே அவர்நேசம்.

ஆடு மேய்த்த ஆமோசையும் அழைத்துச் செய்தி வறங்கியவர் அன்பாய் உன்னை அழைக்கிறேன் ஆயத்தாய் அவர் பணிக்காக.

நம்பியே அவரை ஏற்றிவிட்டால் நட்பும் பாலும் உண்டுதம்பி நாதன் யேசுவனரி புதியில் நல்லோர் வழியும் இல்லாதம்பி.

காயம் உன்காயத் தானடைந்து கட்டம் யாவும் தாந்தீர்த்த யேசு அழைப்பை ஏற்றிடுவாய் சேவைத் தென்றே சந்திடுவாய்,

யாழ்ப்பாணமும் தொல்லியலும்

வி. சிவசாமி,

B. A., Hons. (Lond.) M. A. (Cey.)

(இணைச் செயலாளர்,

யாழ்ப்பாணம் தொல்லியல் கழகம்)

தொல்பொருளியல் எனில், பழையகால மனிதன் பயன்படுத்திய மண், மரம், கல், உலோகம் முதலியவற்றினாலான கருவிகள், உபகரணங்கள், விளையாட்டுப் பொருட்கள், வழிபட்ட கோயில்கள், சிலைகள், பிறசிற்பங்கள், தீட்டிய ஓவியங்கள், பொறித்துள்ள சாசனங்கள், பயன்படுத்திய நாணயங்கள், இருப்பிடங்கள், முதலியனவும், இறந்த மனிதனின் எலும்புகள் ஆகியனவும், பற்றிய திட்டவட்டமான அறிவு எனலாம்.

இன்றைக்குச் சில நூற்றாண்டு களுக்குமுன் தொல்பொருளியல் என்றால் பழைய கட்டடங்கள், சிற்பங்கள், ஓவியங்கள் முதலியன வற்றைச் சேகரிப்பதும், அவை பற்றிய அறிவும் எனக் கருதப்பட்டது. ஆனால், இன்றோ நிலை வேறு. "முழு மனிதனைப் பற்றிய ஞானமே" தொல்பொருளியலின் பிரதான நோக்கம் என அறிஞர் கருதுவர். இக்கருத்து மேற்குறிப்பிட்ட வரைவிலக்கணத்திலே காணப்படுகின்றது.

மனித வரலாற்றினை, குறிப்பாக எழுத்துப் பயன்படுத்துவதற்கு முற்பட்ட வரலாற்றினை அறிவதற்கான வரலாற்றுமூலங்களிலே தொல்பொருளியல் மிக முக்கியமானதாகும்; எழுத்துப் பயன்படுத்தப்பட்ட கால வரலாற்றின் பல கூறுகளையும் அறிதற்கு இஃது ஓர் உறுதுணையாக உள்ளது. யாழ்ப்பாண வரலாற்றினைப் பொறுத்த அளவிலே, கி. பி. 13ஆம் நூற்றாண்டில், தனிப்பட்ட சுதந்திர அரசு இங்கு உதயமாகியபின்னரே ஒழங்கான வரலாற்று மரபு உருவாகி நிலவற்று. இம்மரபு கைலாய மலை, வையாபாடல், யாழ்ப்பாண வைபவமாலை முதலிய நூல்களிலே பிரதிபலிக்கின்றது. இதே வகையினைச் சேர்ந்த இராசமுறை பரராசசேகரன் உலா ஆகிய ஆறு நூல்களும் இதுவரை கிடைத்தல் இனிமேலாவது கிடைக்குமா?

சமூகத்தில் வளர்ந்த பௌத்த சிங்கள வரலாற்று மரபைப் பின்பற்றி எழுதப்பட்ட தீபவம்சம், மகாவம்சம், சூளவம்சம் முதலிய பாளி நூல்கள், அநுராதபுரம், பொலநறுவை முதலிய இடங்களிலிருந்து ஆட்சி செய்த சிங்கள மன்னர், காலத்திற்குக்காலம் தொழ்ப்பாணத்திற் கொண்டிருந்த தொடர்புகளை இடையிடையே குறிப்பிடுவன. எனவே, கி. பி. 13ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முந்திய யாழ்ப்பாண வரலாற்றினை அறிவதற்குத் தொல்பொருளியலின் முக்கியத்தும் வெள்ளிடமலை, ஆகவே, யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள தொல்பொருட்கள் யாவை? என்பது பற்றிச் சற்றுக் குறிப்பிடலாம்.

இலங்கையின் பிறபாகங்களிற் போலவே, யாழ்ப்பாணத்திலும் நாகரிகமுள்ள மக்கள் கிறித்து ஆண்டிறகுச் சற்று முந்திய சில நூற்றாண்டுகள் தொடர்வாழ்ந்து வருகின்றனர். இம் மனிதர் எமது முன்னோர் விட்டுச் சென்றுள்ள நிலையான பொருட்களில் பல போத்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் முதலியோரின் கீழ்சேர்க்கலை அழிவுக் கொள்கையால் அழிந்து விட்டன; எஞ்சியவற்றிலும் சில எம்மவரின் தேசப்பற்றற்ற கொள்கையால் முற்றாகவே, அழிந்து

கிறிஸ்து ஆசரித்த ஓய்வுநாள்

(சேர்ந்த வார இதழ்த் தொடர்ச்சி)

கடவுள் ஏழாம் நாளை ஆசீர்வதித்து, அதைப் "பரிசுத்தப்படுத்தின" காரியமே, அவர் அதை மனித உபயோகத்திற்காகப் பிரத்தியேகப்படுத்தி, ஆதாம் அதைக் கிரமமாக அனுசரித்து வரும்படிக்குக் கட்டளையொன்றைக் கொடுத்து, அதனை ஆதாம் தன்னுடைய பின் சந்ததியாருக்குக் கையளித்தான் என்று காட்டுகிறது. ஆதாமுக்கும் ஆபிரகாமுக்கும் இடையில் இருதலை முறைகளைச் சேர்ந்த மனிதரே வாழ்ந்தனர் என்றறிந்தவர் சிலரே. மெத்தூசலாவுக்கு 243 வயதாகுமட்டும் ஆதாம் உயிரோடிருந்தான். மெத்தூசலா சேமுக்கு 98 வயதாகுமட்டும் உயிரோடிருந்தான். சேம், ஆபிரகாமுக்கு 150 வயதாகுமட்டும் உயிரோடிருந்தான். "ஆபிரகாம் என் சொல்லுக்குக் கீழ்ப்படிந்து, என் விதிகளையும் என் பிரமாணங்களையும் கைக்கொண்டான்" என்று கடவுள் சொல்லுமட்டும், அவர்கள் முறையே தங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட அப்பெரும் சத்தியங்களை மற்றவர்களுக்கு ஒப்படைத்தார்கள். ஆதி. 26:4, 18, 19 ஆதாமிடமிருந்து மெத்தூசலாவுக்கும், மெத்தூசலாவிடமிருந்து சேமுக்கும், சேமிடமிருந்து ஆபிரகாமிடமாகவும் ஒப்புவிக்கப்பட்ட கற்பனையில், ஓய்வுநாள் பிரமாணமும், பிற சன்மார்க்கப் பிரமாணங்களுமாகிய பத்துக் கட்டளைகளும் அடங்கியிருந்தன என்று இதினால் தெளிவாகின்றது.

கிறிஸ்துவும் மன்னுவும் ஓய்வுநாளும்

யாத்திராகமம் 16-ம் அதிகாரத்தில் கண்டுள்ளபடி மன்னு அருளப்பட்டபோது, ஓய்வுநாளைப் பற்றித் திட்டமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

கடவுள் ஜனங்களைப் பரிசுதித்து அறியுமபடியாகத்தான் அவ்விதமாக மன்னுவை வருஷிக்கப்பண்ணினார். "நான் உங்களுக்கு வானத்திலிருந்து அப்பம் வருஷிக்கப்பண்ணுவேன். ஜனங்கள் போய் ஒவ்வொரு நாளிலும் வேண்டியதை அந்தந்த நாளிலே சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அதிலுல அவர்கள் என நியாயப் பிரமாண நடக்கமாட்டார்களோ வென்று அவர்களைச் சோதிப்பேன்." இது சீனியம்மலையில் கடவுள் தாமே நேரிக் காட்சியளித்து, மோசேயினிடமாகத் தமது வ்ரலால் எழுதப்பட்ட பத்துக் கற்பண்களை அவர்களுக்கு அந்த மகாப் பெரியதும் பகதி வ்நயமுமான சம்பவத்திற்குப் பதினந்து நாட்களுக்கு முன் நடந்ததாகையால், கடவுளுடைய நியாயப் பிரமாண மின்னெதன்மும் ஓய்வுநாள் இன்னதென்றும் அவர்கள் அறிந்திருந்தார்கள் என்று தெளிவாகக் காட்டுகிறது. மோசே சொன்னதாவது; "கர்த்தர் சொன்னது இத்தான்; நாளைக்குக் கர்த்தருக்குரிய பரிசுத்தநாளா

பகுதி பகுதியாகவோ அழிந்து விட்டன; அழிந்து கொண்டிருக்கின்றன; மூடி மறைக்கப்படுகின்றன. ஒரு சிலவே; சுதேச நூதனசாலைகளிலும் தனிப்பட்டவர் சிலரின் சேகரிப்புக்களிலும் இடம் பெற்றுள்ளன.

(தொடரும்)

கிய ஓய்வு" வச. 23. சிருஷ்டிப் பிலிருந்து பூமியின் ஒவ்வொரு ஏழாவது சுற்றும் பரிசுத்தமான வேளையாகவிலுந்தது. அது நூதனமான சத்தியமாக இராமல் அனைவரும் அதைக் குறித்து அறிந்திருந்தனர். அதை அவர்கள் கிரமமாகக் கைக்கொள்வதைத் தான் மோசே கட்டாயம் செய்தார். கடவுள் தமது பிரமாணத்திலுள்ள பரிசுத்த நாளின் ஓய்வை வைத்து அவர்களை விச்சுமமாகச் சோதித்தார். "ஏழாம் நாளில் ஜனங்களில் சிலர் அதைச் சேர்க்கப் புறப்பட்டார்கள். அவர்கள் அதைக் காணவில்லை." அப்பொழுது கர்த்தர் மோசேயை நோக்கி: "என் கட்டளைகளையும் என் பிரமாணங்களையும் கைக்கொள்ள எந்த மட்டுமே மனதில்லாதிருப்பீர்கள்? பாருங்கள், கர்த்தா உங்களுக்கு ஓய்வு நாளை அருளினார்" என்றார். மோசே இஸ்ரவேலருக்கு ஓய்வைப்பற்றிப் போதிக் கையில், அதை ஆசரிக்கும் கடமையானது சிருஷ்டிப்பின் காலத்திலிருந்து உண்டென்றும், அப்போதுதான் முதல் தடவையாக ஓய்வுநாள் ஆசரிப்பின் கட்டளையைக் கடவுள் கொடுத்தார் என்றும் சொன்னார். வச. 28, 29, 30 பார்த்து, ஓய்வுநாளின் பொருட்டு ஆரூவது நாளில் மன்னு இரட்டிப்பாக விழுந்தது. இந்த வர்க்குத்தத்தம் சதா காலங்களிலுமுள்ள அவருடைய ஜனங்கள் அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்து இத்தனை ஆசரித்தால், அவர்களுடைய தேவையை அவர் அருளுவார் என்று நம்புவதற்கு இடமளிக்கின்றது.

முழு உலகமும் ஒத்துக் கொளுகிறபடி இயேசு வெள்ளிக்கிழமையன்று சிலுவையில் அறையப்பட்டார். அதிலிருந்து காலம் சற்றுப் பிசுபிப் போனதில்லை. ஆகையால் சனிக்கிழமை என்று சொல்லப்பட்ட அந்த நாளே சிருஷ்டிப்பின் காலத்திலிருந்து தொன்றுதொட்டு வழங்கி வந்திருக்கிற ஏழாவது நாள் என்று திட்டமாக நாம் அறிவதற்குக் கூடுகின்றது.

(தொடரும்)

இயேசு கிறிஸ்துவே

உலகத்துக்கு ஒளி

மறைத்தவர்கள்

ஆல்பர்ட் தேவாசிவராம மனுவேல்

திருச்சபையின் ஐக்கியம்

மறுபடியும் இயேசு அவர்களிடம் பேசி, "உலகத்துக்கு ஒளி நானே எனனைப் பின்பற்றுகிறவன் இருள்ளே நடக்கவே மாட்டான், ஜீவ வெளிச்சத்தை அடைந்திருப்பான்" என்றார் (யோவா. 8:12). கூடாரப் பண்டுகளையின் காலம். தேவாலயத்தல் பெண்கள் கூடத்தல் இயக்கநாதர் அறவுரை நிகழ்த்தினார். பழங்குடி பறக்கும் காலத்தல் கொண்டாடப்படும் இப்பண்டுகள் பூதருக்கு முக்கியமானது. கடவுள் நன்மை பொழிக்கிறவர் என்பதை ஞாபகமுட்டற்றுவிட்ட பண்டுகள். எகிப்தின் அபுதமத்தனத்திலிருந்து வந்துதலைபெற்று வருமபோது அவர்களே தமது சொந்த மக்களாகிய இஸ்ரவேலரை வலுந்தர்தல் காத்து வழி நடத்தினார். கூடாரங்களில் வசிக்கவும் செய்தார்; புதிய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில் இப்பண்டுகள் கொண்டாடும்பொழுது வளக்கு ஏற்றுமார் கள். பண்டுகள் ஒரே ஒளிமயமாய் விளங்கிற்று. இந்த விளக்குகள் ஓர் அடையாளம். வலுந்

தரத்தில் இஸ்ரவேல் மக்களை வழி நடத்திய கடவுளின் அக்கினிஸ்தம்பத்தை ஞாபக முட்டின. 'பகலில் மேகத்தினாலும், இரா முழுதும் அக்கினி வெளிச்சத்தினாலும் அவர்களை வழி நடத்தினார்.' ஆனால், அந்த விடுதலைப் பயணத்தில் ஒளிர்ந்த ஒளி நிலையில்லாதது; அரைகுறையானது; முழுமை பெறாதது அந்த அரைகுறையான ஒளி கிறிஸ்து பெருமானில் முழுமை பெற்றது. அவரே உலகத்தின் ஜீவ ஒளி. ஆதலால் ஒளிமயமான பண்டுகளின் மத்தியில் தோன்றி அவர் 'உலகத்துக்கு ஒளி நானே' என உரிமை கொண்டாடினார்.

கிறிஸ்துவில்தான் ஒளியின் நிறைவும், ஐக்கியத்தின் நிறைவும் பரர்க்கிறோம்.

இயேசு பெருமான் தாமே உலகத்தின் ஒளியாகத் தம்மை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இந்த வெளிப்பாட்டுக்கும் திருச்சபை ஐக்கியத்திற்கும் யாது தொடர்பு? ஒளியின் நிறைவு கிறிஸ்துவே. அதுபோலவே ஐக்கியத்தின் நிறைவும் கிறிஸ்துவே. உலகத்தின் ஒளியாக வெளிப்பட்ட கிறிஸ்துவைப் பற்றிக்கொள்பவர் யாவரும் அவருக்குள் ஒன்றுக்கப்படுகிறார்கள். ஐக்கியப்பட்டவர்களாக இருக்க. 'அவர் ஒளியிலிருக்கிறது போல நாமும் ஒளியில் நடப்போமானால், ஒருவரோடொருவர் ஐக்கியப்பட்டவர்களாவோம்' (1 யோவா. 1:7). மெய் ஒளியாகிய கிறிஸ்துவில் மட்டுமே அந்தப் பாக்கியமும் ஐக்கியமுமான நிறைவான நிலையைக் காண்கிறோம். தென் இந்தியத்திருச்சபையில் நாம் கண்டும் ருசித்துமிருக்கும் ஐக்கியமும் கிறிஸ்துவினுள்ள நிறைவான ஐக்கியத்தின் நிழலேயாகும். அவரில் அவ்வைக்கியம் நிறைவுள்ளதாய் இருப்பதாலும், ஒளியாகிய அவரில் நிலைத்திருந்தால் அவர் அதை ஈவாகத் தருவதாலும் திருச்சபையின் ஐக்கிய நிறைவை அவரிலேயே தேடுகிறோம்.

(தொடரும்)

மரணம் அறிவித்தல்

வட்டுக்கோட்டையில் வசிக்கும் திரு யோசேப்பு விநாயகம் அவர்களின் அருமை மனைவி திருமதி எல். சி. அன்னம் அவர்கள் 1974-ம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் 22-ம் திகதி விநாயகம் கிழமை பி. ப. 1-30 மணிக்கு 75 ம் வயதில் தேகவியோகமாறார். ஒரு மாதமாக முளாய் ஆஸ்பத்திரியில் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தார். சனிக்கிழமை 24-ம் திகதி பி. ப. 3-00 மணி அளவில், இல்லத்தின் பிரதேசமே ஆராதனையை, கனம் N. W. G. சுகுனராசா போதகர் அவர்கள், கனம் N. சுப்பிரமணியம் அவர்களின் உதவியோடு நடத்தினார். பின்பு, 4-00 மணிக்கு அன்னரின் பிரேதம், மாண்புமியுடைய சேமக் காலையில் கொண்டு செல்லப்பட்டு, கனம் S. P. ஜெயசிங்கம் போதகரால் ஆராதனை நடத்தப்பட்டு நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டது.

கனம் N. சுப்பிரமணியம் அவர்கள், அன்னரில் காணப்பட்ட பக்தி, தாழ்மை, விசுவாசம், அன்பு, உதாரத்தவம் ஆகிய குணசீலங்களையொட்டி, பாராட்டிப் பேசினார்.

இவர் திருமதி குளையா இரத்தினநாயகி இராசதுரை, திரு. விசுவநாதன் விநாயகம் அவர்களின் தாயாரும், இன்பப்பாறிய போஸ் மாஸ்தர் ஜே. பி. இராசதுரை அவர்களின் மாமியாரும், உவால்நாற் பாலகிருஷ்ணன், செல்வி தாமரைக்குமாரி, அரசு குமாரி, சாந்தகுமாரி ஆகியோரின் பேத்தியுமானவர்.

The Morning Star

30th August, 1974

EDUCATION AND POLITICS

Japan, it is said, has an enviable literacy rate of 99 per cent — a triumph undoubtedly to her superb post-war school system. But the picture also seems to have its darker side. Many conservative Japanese, according to a news Report, are beginning to feel that despite the high literacy rate, their children are ignorant in areas of life that are considered to be important. The cause for this paradox, it is claimed is the intrusion of "politics" in education.

The 600,000 member Japanese Teachers' Union (NikkYoSo) which includes 70 per cent of Japan's elementary and high school teachers does not see eye to eye with Premier Tannaka and his right wing Liberal Democratic Party who, the Union claims, are conservative in their outlook and have introduced certain measures to undermine the healthy atmosphere of school life. Regimentation and authoritarianism according to the NikkYoSo, have reared their ugly head under the guise of religion and patriotism. The predominantly Socialist Teachers' Union views Tannaka's educational policy as an effort to restore his "low standing in the polls" caused chiefly by inflation.

Whatever the problem in Japan may be, it is an indication of a malaise which we here in our country too, should guard against, if our new educational reforms are to achieve results. Although the problems here have a different complexion, it should be admitted that certain schools in our country which had a record of academic achievements and which were an envy to other schools in the island now show signs of cracking. Factions among teachers, lack of liaison between students and teachers and between teachers and the Head of the School and above all unnecessary interference from forces outside the school, make some of our educational institutions a happy hunting ground for unscrupulous 'leaders' trying to fish for power and pelf in troubled educational waters.

It is a job worth doing and a job which the Education Ministry owes to the parents and the general public to analyse examination results and records of other achievements of government schools periodically to spot out places where deterioration has started and to analyse the causes for it and find out remedies. The Education of the young has to be protected against the evil consequences of quarrels between factions and the resulting deterioration in school discipline. We are happy at the recent circular from the Ministry of Education that the children have been sent to school primarily to study and imbibe knowledge. Teachers or officials of the P. T. A. or others who make "promiscuous use" of their powers to undermine school discipline should be hunted down and removed from their office. In the last analysis, it is the students who suffer when there is a clash of "interests" in a school.

We are constrained to make these remarks because it is our considered view that unless there is respect for authority at school level, the situation is bound to have serious repercussions in the country as a whole. Very often disrespect for authority in the school is undermined by the intrusion of "politics" and all that it implies.

The following extract from the Annual Report of the Ceylon Bible Society (which was presented by the Secretary, the Rev. Celestine Fernando at the 161st meeting) underlines the malaise which in our view is at the root of indiscipline and lack of respect for authority pervasive in our country today:—

"The spirit of party politics has bred, on the one hand a spirit of bitterness, anger, resentment, stogery and a 'follow-my-leader whatever-he-does' attitude, with its concomitant corruptions and on the other hand a spirit of violence in speech and language seeking justification for the use of all possible means to gain power."

The greatest danger to national development today is this "spirit" and unless we curb the malaise in its bud in our schools, the nation would be the poorer for it. We have done many things in our country of which we could be rightly proud. We can do many more things if only we can produce leaders "whose primary concern will not be power but ethics". These whose primary concern is power can only divide mankind into two classes — tools and enemies.

The Fall of Nixon

(Contd. from first page)

who it must be admitted was a true believer of this gospel. This miserable man had unashamedly laid bare his abject philosophy before the Ervin Commission when he was summoned before it.

Nixon appeared for a second term, again with a promise to end the War and bring 'our boys

home before Christmas' when he confronted Mc Govern in 1972. This time Nixon received a popular vote of 61% against Mr. Mc Govern's 38%. Mc Govern was the first to protest during the election that there was something rotten in the President's camp. But nobody took serious notice of it. Mc Govern's rout was due to several causes, the most important of these being the strong differences in his own Democratic

The Ashram celebrates its 35th Anniversary Friends gift Memorial Hall

Saturday, 24th of August dawned at the Christa Seva Ashram on a festive note. The all pervasive mood of serenity and calm which on a normal day is disturbed only by the chirping of wild birds and the rattle of pumping machines irrigating neighbouring farms, gave place to loud mouthed choruses, as if from "a thousand tongues".

Many of these Ashram "favourites" seem to have a peculiar charm only when sung in the placid atmosphere of the 'home'. They are an expression, to some, of the healing influence which this hallowed institution has had in their lives. They are reminders to others of the two Pioneers (their bones rest in close proximity to the Chapel) who sang these "favourites" with a lustiness, symbolic of the initial thrust they gave to the movement in the early years of its growth and of the zest with which they sustained it since then.

The Holy Communion Service commenced at the Chapel at 6 a. m. Sevak Sam Alfred was the celebrant. Rev. Issac Thurairatnam preached the Sermon. Soon after the Communion Service, the congregation gathered round the Square Pool at the entrance of the Chapel where Sevak Sam Alfred officiated at a Service of Baptism by Immersion. The two recipients were: Mr. Paul Raj Sivaposharajah and Mr. Joshua Mahalingam.

The Thanksgiving Service commenced at 9-30 a. m. with the familiar கூட்டுப் பிரார்த்தனை — "தோத்திரத்தோடே கூடி வந்தோமே" — which Periannan used to lead so lustily at many of the Services at the Ashram. Brother Dinakaran preached the Sermon. Basing his talk on the text, "I am the God of Abraham and of Issac and of Jacob", Brother Dinakaran said that when Moses wanted to know from God who He was (for in Egypt there were many gods), the reply that was given to him was "I am". It was a categorical assertion of the presence of God at all times and in all situations in the life of those whom He calls. The God of Abraham and of Issac and of Jacob never changes. His faithfulness, too, does not change. He is the God of the Past, the Present and the Future. "I am" is the great promise which God gave not only to Moses but to all those whom God has called for His different ministries. He is the "Rock" which sustains them as they face the tumults and challenges peculiar to their Call.

The highlight of the celebrations, the Opening of the Memorial

Hall was held at 4 p. m. A procession of "Friends", (a representative group) led by the two Bishops, marched from the Mandapam to the entrance to the Hall where they joined the rest of the gathering. After the singing of a lyric, Rev. A. C. Thambirajah offered prayer. Mr. S. Sellathurai of the Christa Seva Ashram read the Bible Lessons and a 'Thevaram' was rendered by one of the Ashram 'Friends'. The Rt. Rev. D. J. Ambalavanar, Bishop of the J. D., C.S. I., standing under the white porch, offered the Dedicatory Prayer and formally declared the Hall open. As the lyric "ஆனந்தம் கொள்வோம், அகமகிழ்வுடனே" was sung, the group of Ashram "Friends" led the others into the Hall where at a simple ceremony, the Rt. Rev. S. Kulandran, former Bishop of the C. S. I., who was so closely associated with Periannan, unveiled the marble memorial plaque at the foot of the stage. The group of Ashram 'Friends' then went up the stage and under the fiery glow of a large Cross in the centre of the main wall, they lit 75 candles mounted on 15 brass lamps which spanned the entire length of the stage. A more colourful and moving ceremony was never before witnessed at the Christa Seva Ashram.

The ceremony ended, Mr. Canagarajah, a 'Friend' of the Ashram who was largely responsible for the design and execution of the Hall, handed over to the Prethama Sevak the keys of the Hall. Receiving the gift, the Rev. Sam Alfred expressed his gratitude to the 'Friends' of the Ashram whose quiet and significant steps, under God, had borne fruit within just a year of the laying of the Foundation Stones. He referred specially to the void left in the ranks of Ashram 'Friends' by the departure of Mr. A. R. R. Thambirajah (who passed within the veil a fortnight ago) whose wish to be present at the function could not be fulfilled. A. R. R. was a great tower of strength to the Ashram and his memory will always be kept green. He thanked all those who participated at the function for their presence. Among other Ashram 'Friends' who spoke were:— Mr. K. Jeyaratnam, Mr. Basil Pullenayagam and Mr. J. S. S. Anantham. The function came to a close with Prayer and Benediction pronounced by the Rev. K. S. Jeyasingam.

The first musical performance to be put on the new stage was a "Villupaddu" by Rev. D. C. Ratnasingham, Presbyter of the J. D. C. S. I. at Delft.

Party, the opposition or the indifference of the Democratic Establishment and the open opposition of the Southern White Democrats and organised labour under George Meany.

Mc Govern's defeat was also due to the legerdemain of Nixon who promised instant Peace in Vietnam, and the tactics of that strange and shadowy organisation

known as Creep, the Committee for the Re-Election of the President under the leadership of the prestigious John Mitchell, with which were associated other groups such as 'Democrats for Nixon' led by John Cenally, a Southern millionaire now facing a charge for bribery.

(To be continued)